

**Kveðskapur úr smiðju
Valgerðar Kristjánsdóttur**

Nokkrar lausavísur úr Stóru ferðinni 1997.

Ekið var um Fjallabaksleið nyrðri og er þar óbrúað
vatnsfall við svo til hvert fótstíga.

Á leið frá Hraunfossvirkjun í Landmannalaugar.

Víst við treystum vinir því
að vera nú á réttri leið.
Við erum frjáls að fara í fri
og framundan er leiðin greið.

Hér getur að líta gnægð af vatni
gullin fjöll og marga dali.
eins og fegurð aldrei sjatni
um Íslands ljúfu fjallasali.

Rætt var á leiðinni um sauði og hafra í lestinni.

Leiðina skreyta í langri lest
leiðangursstjóri og nokkrir hafrar.
Sauðimir elta sem og sést
síðast Gulli á eftir vafrar.

**Síðan tóku við á leiðinni óteljandi vatnsföll. F 221
varð fyrir því að inn rann, þó ekki í rúmið sem betur
fór.**

Yfir vatnsfall vegur lá
þar vanda sig að aka má
inní flaut og yfir rann
allt um kring æ, sveiaftann.

Næst festi F221 sig í einni ánni.

Gestur ráð við vanda vann
vaskur maður hollráð kann.
Veitti drátt á vildarhátt
við það meðum una sátt.

Í næsta vatnsfalli lá við festu en varð ekki af.

Enn á ný er enn ein á
endalaus ég vatnsföll sá
Drátturinn þar var dreginn á frest
nú dugði bara að hugsa um Gest.

**Í næsta vatnsfalli snerust hlutverk við og F221 dró þá
upp sem festu sig, þá orti ég í orðastað Jökuls.**

Enn var vandi yfir á
samt yfir hana flaug ég þá
það besta af öllu er þar við var
ég bauð og veitti dráttinn þar..

**F165 átti í erfiðleikum í öllum bröttustu brekkunum
og var dreginn upp þær allar. Mun það hafa verið
lítið spennandi.**

Hún Baldvina mín blessunin
bærilega sátt við sinn.
hlut í hverri brekku, þó brátt
býst ég við hún segi fátt.

